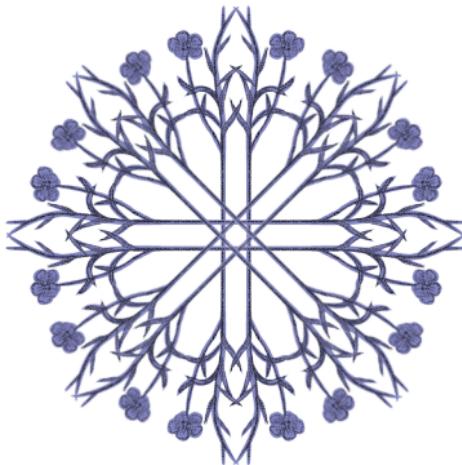

hartija

*i ovog puta sam
zaka(snila)*

Jovana Tašin

// Jovana Tašin / I ovaj put sam zaka(snila) / Edicija Lan //
Izdavač / Hartija @FMK / Karađorđeva 65 / 11000 Beograd, Srbija //
kontakt@hartija.xyz / <https://hartija.xyz> // Glavni i odgovorni
urednici / Niks Božović / Milena Stepanović / Miloš Mijanović //
Pod mentorstvom / Isidora Nikolić / Ivana Radmanovac // Grafičko
oblikovanje / Niks Božović // Ilustracije / Miloš Mijanović // Štampa /
Matrijaršija // Tiraž / 10 //

I ovog puta sam zakasnila

kazan

krušaka je puna kanta od kreča

vruće će da bude
grlu od gosta

pijane su mušice
i biće drugovi mog brata

dok pretaču rakiju
velike su šake al nespretne

i pločice su pune zelenog stakla

na (pre)okretnici

dva dana ču da spavam
tako je rekao

oblaci su iznad
početne stanice

nasmejao se
pod jezik polegao
od pomorandže krišku
usne skupio
da usisa sok

4 dva
jer ti kažeš nije dobro prespavati ceo dan

I ovog puta sam zakasnila

sazreće

šta sam uradila danas?
zabrinula mamu

u glavu posejala semenje
zatrovanih misli

kad proklijja jad
da imam čime da se zanimam

o samoci

kraj otoka stoji mi oko
kroz znoj izlazi otrov

Zašto je tako teško živeti sam?

I ovog puta sam zakasnila

bez naziva

već je pola pet
da li i da spavam?

ponovo je rano,
prekasno za san.

uvek iste greške
čak i meni je dosadilo

dosada
dosada

a vreme je čudna stvar
nepovratna

slaba volja jake butine

imam šiljat lakat al ga ne koristim
kad prestanu da me nerviraju ambiciozni ljudi
znaću da sam uspela

pre toga volja, energija ili barem želja
ako sam ovakva devojka
kakva ću biti majka, odrasla žena?

hoću li umreti lenja, ležeći?

ili u snu?
kao što sam živela kao
∞ ustvari proživiljavala samo

I ovog puta sam zakasnila

bez naziva

mama kupi papriku
kad dođem da je pečemo
da pravimo ajvar
da imam čega da se sećam
kada umreš mama
ne znam kako će

samostalna ali vraga
ne umem da rešavam probleme

ili

ili ili ili
kako ume reč da govori o sebi!

I ovog puta sam zakasnila

Oduzeta

jutro
krmelj
ja
i Devito

savršeni zločin kad u noći tako brzo nestaneš

Zobnatičko jezero

u Bačkoj Topoli mi curi niz butine
a moj muškarac krije prošlost

pod niskim uličnim svetlom
uspravljen u svilenoj pidžami na asfaltu
dok mu tkanina što sija
svila
oblikuje ud

on želi da se kupa
u plitkom slatkom jezeru

I ovog puta sam zakasnila

opet jun

svaka mi se veza
okonča u junsko jutro

tako počne moje leto
eto povoda za razvrat

bitnije

druga a ustvari čija?
ja sam drugačija

